

извади изъ релситѣ, и ще забравите вѣчния животъ. Слугинята прѣгорила ястието, вие почнете да викате и се разправяте, изгубвате въ това ядене всичкия умъ и сърцето си. Знаете ли на какво мязате? Много пжти умнитѣ хора сж съставяли приказки за извѣстни случаи. Напримѣръ, едно куче минавало прѣзъ единъ мостъ и, като видѣло въ водата, че друго куче носи кокалъ, пуснало своя и се хвърлило въ рѣката да грабне другия кокалъ — изгубило своя кокалъ. Често и ние, по отражение, оставяме питомното, за да гонимъ дивото. Нека слугинята прѣгори вашето ястие — това да не ви смущава: когато готвите вѣченъ животъ за васъ, имайте търпѣнието и самообладанието на онзи философъ, който, като работилъ двацѣтъ години върху извѣстни математически въпроси, които отбѣлѣзвалъ върху листчета, не се разгнѣвилъ на слугинята, когато се върналъ въ кжши и видѣлъ, че тя, при разтрѣбването на стаята, хвърлила въ огъня всичкитѣ му листчета, а трѣбва да вардите вашитѣ листчета. Сега вие често вземате, събирате всичкитѣ тия листчета, които Господъ е написалъ, и казвате: „Какви сж тия парцали“, и ги хвърляте въ огъня. Когато Господъ дойде и попита: „Дѣ ви сж книжкитѣ?“ какво ще отговорите? — „Очистихме стаята“. — „Другъ пжтъ туй нѣщо не бива да се повтаря“. По този начинъ не трѣбва да чистите вашата Божественна стая. Тия книжки сж разнитѣ центрове въ човѣка, въ които Господъ е написалъ много и твърдѣ цѣнни за васъ нѣща. Всичко трѣбва да се тури въ редъ. Има много нѣща разхвърлени около зданието, което Господъ гради: има разхвърлени тухли, пѣсъкъ, камъни; всички тия